

ज्यां धनुर्गुणं कर्षतां धनुर्भृतां ॥ २६ ॥ यस्य मानं वर्धयंति तं शिशुपालं अभिनदितिसंबंधः ॥ २७ ॥ चेदिपतिविहाय अन्ये तं कृष्णं केप्राद्रवन्न केपिकितुस एव तेन सह स्पृद्धां चकारेत्यर्थः ॥ २८ ॥ आशंसमानो जयमिति शेषः अशेतशयनं कृतवान् शिशुपालः ॥ २९ ॥ यत्पतः अवेदयंतज्ञापितवतः चारा इति शेषः ॥ ३० ॥ कृष्णो वासुदेवार्जुनौ ॥ ३१ ॥ संगरं चेन्न गच्छेत्तदा शर्मलभेत् नोचेत् अन्यथा इन्द्रो विष्णुश्च अर्जु

अस्तं भनीयं युधि मन्वमानो ज्यां कर्षतां श्रेष्ठतमं पृथिव्यां ॥ सर्वोत्साहं क्षत्रियाणां निहत्य प्रसह्य कृष्णस्तरसासंममर्द ॥ २६ ॥ यशोमानौ वर्धयन्पांडवानां पु
राभिनच्छिशुपालं समीक्ष्य ॥ यस्य सर्वे वर्धयंति स्म मानं कर्षराजप्रमुखानरेन्द्राः ॥ २७ ॥ तमसत्वं केशवं तत्र मत्वा सुग्रीवयुक्तेन रथेन कृष्णं ॥ केप्राद्रवंश्चेदिप
तिं विहाय सिंहं दृष्ट्वा क्षुद्रमृगा इवान्ये ॥ २८ ॥ यस्तं प्रतीपस्तरसा प्रत्युदीयादाशंसमानो द्वैरथे वासुदेवं ॥ सोऽशेत कृष्णेन हतः परासुर्वातेनेवोन्मथितः कर्णिकारः
॥ २९ ॥ पराक्रमं मे यदवेदयंत तेषामर्थे संजयकेशवस्य ॥ अनुस्मरंस्तस्य कर्माणि विष्णोर्गावल्गणेनाधिगच्छामि शांतिं ॥ ३० ॥ न जातु ताञ्छत्रुरन्यः सहेतयेषां
सस्यादग्रणीर्दृष्टिः सिंहः ॥ प्रवेपते मे हृदयं भयेन श्रुत्वा कृष्णावेकरथे समेतौ ॥ ३१ ॥ न चेद्गच्छेत्संगरं मंदबुद्धिस्ताभ्यां लभेच्छर्मतदा सुतो मे ॥ नो चेत्कुरुन्संजय नि
र्देहेतामिन्द्रा विष्णुदैत्यसेनां यथैव ॥ ३२ ॥ मतो हि मे शक्रसमो धनंजयः सनातनो दृष्टिः वीरश्च विष्णुः ॥ धर्मारामोऽहीनिषेव स्तरस्वीकुंतीपुत्रः पांडवोऽजातशत्रुः
॥ ३३ ॥ दुर्योधनेन निरुतो मनस्वी नोचेत् क्रुद्धः प्रदेहेद्दार्तराष्ट्रान् ॥ नाहंतथा त्वर्जुना द्वा सुदेवा द्वा मा द्वा हं यमयोर्वा विभेमि ॥ ३४ ॥ यथाराज्ञः क्रोधदीप्तस्य सूत
मन्योरहं भीततरः सदैव ॥ महातपा ब्रह्मचर्येण युक्तः संकल्योयं मानसस्तस्य सिध्येत् ॥ ३५ ॥ तस्य क्रोधं संजयाहं समीक्ष्य स्थाने जानन् भृशमस्म्यद्यभीतः ॥ सग
च्छीघ्रं प्रहितोरथेन पांचालराजस्य च मूनिवेशनं ॥ ३६ ॥ अजातशत्रुं कुशलं स्मृच्छेः पुनः पुनः प्रीतियुक्तं वदेस्त्वं ॥ जनार्दनं चापि समेत्यतात महामात्रं वीर्य
वतामुदारं ॥ ३७ ॥ अनामयं मद्बचनेन पृच्छेर्धृतराष्ट्रः पांडवैः शांतिमीप्सुः ॥ न तस्य किंचिद्बचनं न कुर्यात् कुंतीपुत्रो वासुदेवस्य सूत ॥ ३८ ॥ प्रियश्चैषामात्मसम
श्च कृष्णो विद्वांश्चैषां कर्मणि नित्ययुक्तः ॥ समानीतान्पांडवान् संजयांश्च जनार्दनं युयुधानं विराटं ॥ ३९ ॥ अनामयं मद्बचनेन पृच्छेः सर्वास्तथाद्रौपदेयांश्च पंच ॥
यद्यत्तत्र प्राप्तकालं परेभ्यस्त्वं मन्येथा भारतानां हितं च ॥ तद्भाषेथाः संजयराज मध्येन मूर्च्छयेद्यन्नचयुद्धहेतुः ॥ ४० ॥ इ० उ० संज० धृतराष्ट्रसंदेशोद्वाविं ॥ २२ ॥

न वासुदेवौ निर्देहेतामित्यन्वयः ॥ ३२ ॥ शक्रपुत्रत्वात् शक्रसमः धर्मपुत्रत्वात् धर्मारामः ॥ ३३ ॥ निरुतो वंचितः मनस्वी जितमनाः ॥ ३४ ॥ मन्योः क्रोधात् ॥ ३५ ॥ स्थाने जानन् युक्तं पश्यन् ॥ ३६ ॥ महामात्रं महा
भागं ॥ ३७ ॥ शांतिमीप्सुरस्तीति वदेत्यध्याहारः ॥ ३८ ॥ समानीतान् एकत्र स्थितान् ॥ ३९ ॥ न मूर्च्छयेत् वर्धयेत् क्रोधमिति शेषः ॥ ४० ॥ इति नैलकंठीये भारतभा० द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ७३ ॥